

Отримано: 17 жовтня 2022 р.

Прорецензовано: 7 листопада 2022 р.

Прийнято до друку: 11 листопада 2022 р.

e-mail: andriana.ivanova@uzhnu.edu.ua

yuliia.hliudzyk@uzhnu.edu.ua

DOI: 10.25264/2519-2558-2022-15(83)-79-83

Іванова А. О., Глюдзик Ю. В. Жанр хоррор у емотивному розрізі: перекладацька складова. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія»: серія «Філологія»*. Острог : Вид-во НаУОА, 2022. Вип. 15(83). С. 79–83.

УДК: 811

Іванова Андріана Олександрівна,кандидат філологічних наук, доцент кафедри англійської філології,
ДВНЗ «Ужгородський національний університет»**Глюдзик Юлія Вікторівна,**кандидат філологічних наук, доцент кафедри англійської філології,
ДВНЗ «Ужгородський національний університет»

ЖАНР ХОРРОР У ЕМОТИВНОМУ РОЗРІЗІ: ПЕРЕКЛАДАЦЬКА СКЛАДОВА

У статті досліджується емотивна складова жанру хоррор. На прикладі класичних творів згаданого жанру висвітлюється основна специфіка вербалізації емоцій у текстовому полотні. Виокремлюються домінуючі негативні емоції, а саме є агонія, лють, злість, ненависть, що реалізуються сукупно та взаємопов'язано. Характерним для емотивного складника жанру є зображення емоцій на тлі фізіологічних процесів, що дозволяє змалювати переживання героя крізь його внутрішні зміни в організмі та симптоми цих змін. Проведене дослідження дозволяє свідчити, що найвиразнішими описами фізіологічних змін, що передають емоції, є емотивні замальовки з соматизмами кров і серце. Тексти жанру хоррор рясніють емотивними фрагментами, які розкривають внутрішній світ переживань героїв. Емоції в жанрі літератури жахів зображуються за допомогою номінації емоції та її контекстуального опису, лексичними і лінгвостилістичними засобами.

Ключові слова: жанр літератури жахів, емотивність, переклад.

Andriana Ivanova,PhD in Translation Studies, Associate Professor of English Philology Department,
Uzhhorod State University**Yuliia Hliudzyk,**PhD in Germanic Languages, Associate Professor of English Philology Department,
Uzhhorod State University

EMOTIONAL COLOURING OF HORROR LITERATURE: TRANSLATIONAL ASPECT

The article elucidates the emotivity of horror literature in the light of translation studies. Based upon the classical material of the research the specificity of emotions' verbalization has been discussed. The dominant negative emotions such as agony, fierce, anger, hatred are depicted jointly and tightly. A prominent emotive feature of the horror genre is emotions' depiction on physiological processes. It allows describing hero's emotional worries through the prism of inner changes in his/her state of health and body in general. The article touches upon the most vivid descriptions of physiological changes depicting emotions and emotive sketches with somatisms blood and heart. Horror genre texts are full of emotive paragraphs and reveal the inner world of heroes' emotions. Emotions in horror literature are depicted by means of nomination and contextual description with the help of lexical and linguostylistic means. Preserving the emotive component in the target text is a complex and crucial task for a translator. Rendering emotivity without overinterpretation of the source text and without imposing one's personal emotional world requires a high level of professionalism. Translators rendering the negative palette of emotions face stylistic omissions and neutralizations that results in the low level of emotivity in the target text. Alongside, stylistic equivalents are also present the target texts that proves the translators' willingness and desire to be close to the author of the original. Emotional tension and suspense that are also considered necessary to be saved in the target text are preserved by the translators using stylistic intensification and equivalents.

Keywords: horror literature, emotivity, translation.

Постановка проблеми. В останні десятиліття помітно зріс всебічний науковий інтерес до жанру хоррор. У фокусі вчєних перебувають усі складники згаданого жанру, однак вербалізація емоцій знаходиться у центрі уваги, оскільки створення напруги та емотивна нестабільність, що здатна «приємно лоскотати нерви» є ключовими складниками літератури жахів. Враховуючи той факт, що все більше й більше творів жанру з'являються в українських перекладах – питання відтворення емотивної складової жанру хоррор залишається відкритим.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Вітчизняні науковці досліджують вербаліку емоцій жаху в англомовному мультимодальному дискурсі (О.Вовк (Вовк, 2019)); лінгвальну репрезентацію атмосфери саспенс в англомовних художніх творах жанру хоррор (О. Божко (Божко, 2017)). Закордонні вчені також докладають зусилля до виокремлення основних жанрових доміант хоррор. Так, Р. Кордаско зупиняється на дослідженні перекладів сучасних творів жахів (Cordasco, 2021); літературу жахів на зламі століть аналізує С.Т. Джоші (Joshi, 2012). Однак не помічаємо жодних фундаментальних досліджень в царині перекладознавства, які б могли скерувати та полегшити роботу перекладачів в процесі відтворення величного світу емоцій жанру жахів (Гудманян, Іванова, 2017).

Мета і завдання дослідження. Метою розвідки є аналіз та виокремлення доміантних перекладацьких прийомів при відтворенні мовних засобів зображення емотивного полотна першотвору. Реалізація мети передбачає виконання завдання, що полягає у вивченні емотивного поля жанру хоррор та виокремленні доміантних лексико-стилістичних засобів його вербалізації.

Виклад основного матеріалу. Особливість тексту хвилувати, впливати, примушувати переживати його зміст, приносити задоволення завжди визнавалася його імманентною ознакою. Як мовна реалізація емоційності, емотивність є жанротвірною ознакою в літературі жахів (Іванова, 2021).

Панівними негативними емоціями, які властиві текстам досліджуваного жанру, є *агонія, лють, злість, ненависть*, що реалізуються в сукупності та взаємопов'язаності. Характерним для емотивного складника жанру є *зображення емоцій на тлі фізіологічних процесів*, що дозволяє змалювати переживання героя крізь його внутрішні зміни в організмі та симптоми цих змін. Найвиразнішими описами фізіологічних змін, що передають емоції, є емотивні замальовки з соматизмами *кров і серце* (Іванова, 2021).

Тексти цього жанру насичені емотивними фрагментами, які розкривають внутрішній світ переживань героїв. Емоції в жанрі літератури жахів зображаються за допомогою *номінації емоції та її контекстуального опису, лексичними і лінгво-стилістичними засобами*. Завдяки останнім емотивність текстового полотна увиразнюється та набуває стилістичної експресивності (Іванова, 2021). Окреслимо тенденції, якими послуговуються автори, змальовуючи емотивний світ героїв, та визначимо, яким прийомом у їх відтворенні надають перевагу перекладачі.

З усієї палітри негативних емоцій, які детермінують жанр, у Б. Стокера переважають *ненависть, злість, презирство, агонія*. Для зображення цих емоцій автор послуговується *порівняннями з левом, як символом гордості і презирства, молодом, як символом удару; епітетами, метафорами*, в основі яких лежить *кров як художня деталь; соматизмами обличчя, лоб, рука, серце, кров*, які допомагають змалювати емоції крізь фізіологічні процеси.

І. Базилянська зберігає у вторинному тексті метафори й епітети у змалюванні погляду та перекошеного від ненависті обличчя, послуговуючись стилістичними відповідниками:

The sight seemed to paralyze me, and the shovel turned in my hand and glanced from the face, merely making a deep gash above the forehead. The shovel fell from my hand across the box, and as I pulled it away the flange of the blade caught the edge of the lid which fell over again, and hid the horrid thing from my sight. The last glimpse I had was of the bloated face, blood-stained and fixed with a grin of malice which would have held its own in the nethermost hell (Stocker, 1995). *Їх погляд паралізував мене; моя рука здригнулася, і лопата, ковзнувши повз нього, встромилася в дерево біля лоба. Коли я спробував висмикнути її, держак зачепив кришку, вона впала на місце. Останнє, що я побачив, було набрякле кров'ю обличчя, перекривлене гримасою ненависті до всього живого, яке палало пекельним полум'ям* (Стокер: 2009, 60).

Уривок починається метафорою *sight seemed to paralyze me*, яка вдало збережена перекладачем завдяки добору стилістичних відповідників *погляд паралізував мене*. Соматизми *hand, face, forehead, blood*, які крізь призму художньої тілесності змальовують емоцію ненависті, теж відтворені добром стилістичних відповідників. Поряд із субстантивною номінацією емоції *malice* бачимо і контекстуальний її опис за допомогою епітетів, що зображують обличчя: *bloated face, blood-stained – набрякле кров'ю обличчя, перекривлене*. Контекстуальний опис емоції бачимо й у вживанні лексеми *hell*, відтвореної як *пекельним*.

Перекладач елімінує порівняння героя з левом в описах презирства:

As the Count saw us, a horrible sort of snarl passed over his face, showing the eyeteeth long and pointed. But the evil smile as quickly passed into a cold stare of lion-like disdain (Stocker, 1995). *Граф, побачивши нас, дико заревів, вишкіривши свої довгі гострі зуби: але злий оскал швидко зник, і холодний погляд його випромінював лише горде презирство* (Стокер: 2009, 284).

Негативно-забарвлені лексеми *horrible, evil, cold, disdain* дозволяють читачеві відчутти внутрішній стан Дракули. Цікавим з перекладознавчого погляду є втілення у вторинному тексті епітета *evil* як *злий*, а а лексеми *smile – оскал*, що дуже вдало та точно відтворило гримасу графа. Чудовиську, у якого замість зубів – ікла, притаманний саме оскал, а не посмішка, що перекладач, зі свого боку, урахував і майстерно відтворив. У перекладі порівняння *cold stare of lion-like disdain*, що змальовує та номінує емоцію, бачимо стилістичне послаблення *холодний погляд його випромінював лише горде презирство*. Такий переклад не передає бажання автора порівняти графа саме з левом, його погляд з гордим поглядом звіра, що свідчить про втрату перекладачем порівняння та, як наслідок, послаблення текстової тканини перекладу.

Однак І. Базилянська успішно зберігає стилістичний засіб порівняння току крові з ударами молота під час опису напруження:

Inured as I was to sick beds and death, this suspense grew and grew upon me. I could almost hear the beating of my own heart, and the blood surging through my temples sounded like blows from a hammer (Stocker, 1995). *Хоч як я звик до хвороб і смерті, це очікування дедалі більше й більше нервувало мене. Я майже чув биття власного серця; а кров, що приликала до скронь, стугоніла в мозку, як удари молота* (Стокер: 2009, 254).

Насамперед варто відзначити номінацію стану емоційного напруження за допомогою повтору *this suspense grew and grew upon me*. Перекладач, не хетуючи задумом автора, відбиває стилістично-маркований засіб у перекладі добром стилістичних відповідників. Порівняння *the blood surging through my temples sounded like blows from a hammer – а кров, що приликала до скронь, стугоніла в мозку, як удари молота* зображує страшний біль та нервову напруженість героя. Бачимо стилістичне підсилення з боку перекладача *стугоніла в мозку*, яке передає в тексті перекладу емоційний стан героя і є вдалою знахідкою, яка дозволяє стилістично марковано відтворити в перекладі задум автора першотвору (Іванова, 2021).

Синкретичні метафори, завдяки яким описано емоції в межах семи «смак», перекладач відтворює порівняннями й епітетами:

I lay quiet, looking out from under my eyelashes in an agony of delightful anticipation. The fair girl advanced and bent over me till I could feel the movement of her breath upon me. Sweet it was in one sense, honey-sweet, and sent the same tingling through the nerves as her voice, but with a bitter underlying the sweet, a bitter offensiveness, as one smells in blood (Stocker, 1995). *Я спокійно лежав і, примружившись, дивився на них, знемагаючи від передчуття насолоди. Білявка підійшла і нахилилася наді мною так близько, що я відчув її дихання. Воно було якесь солодке, неначе мед, а з іншого боку, впливало на нерви так само своєрідно, як і її голо, – у цій солодкості відчувалася якась огидна гіркота, властива запаху крові* (Стокер: 2009, 46).

На початку уривку бачимо субстантивну номінацію емоцій *agony of delightful anticipation*, яка відтворена добром стилістичних відповідників *знемагаючи від передчуття насолоди*, що зберігає емотивну тональність першотвору та дозволяє читачеві пізнати внутрішній світ героя. Метафору спостерігаємо в зображенні подиху *movement of her breath*, однак у вторинному тексті цього стилістичного засобу немає *відчув її дихання*, що свідчить про стилістичне послаблення з боку перекладача, яке не зберігає повноти емоційних описів і не відтворює стилістичного забарвлення лексеми *movement*, яка стала

компонентом тропу. Гра контрастів зображена автором за допомогою синкретичних метафор *sweet honey-sweet, bitter*, які перекладено порівнянням *солодке, неначе мед* та епітетом *огидна гіркота*. Очевидним видається прийом стилістичного підсилення з боку перекладача, який відтворює лексеми за допомогою стилістичних засобів увиразнення, що дозволяє констатувати намагання перекладача бути близьким до оригіналу.

У романі «Дракула. Повстання мерців» Д. Стокера і А. Голта перевага надається емоціям *люті, гніву, агонії*. З-посеред лексичних та лінгвостилістичних засобів поширеними є *метафори*, в основі яких лежать такі художні деталі, як *кров і серце; порівняння з водоспадом, як символом швидкості, у змалюванні витікання крові та соматизми тіло, коліна, серце*.

В. Горбатько вдається до стилістичних підсилень, відтворюючи порівняння, що змальовують лють:

The vampire yanked the sword from his neck. Blood flowed like a waterfall. Flames engulfed his body as he fell to his knees, howling and thrashing in agony (Stocker, Holt, 2009). *Вампір висмикнув шпагу зі своєї шиї. Кров струменіла з нього, як водоспад. Тіло його охопило полум'я, і він упав навколішки, завиваючи та б'ючись в агонії* (Стокер, Голт: 2009, 212-213).

Авторське порівняння *blood flowed like a waterfall* перекладач відтворив майстерно – *кров струменіла з нього, як водоспад*, послуговуючись стилістичним підсиленням лексеми *flow* – *струменіла*, що максимально точно відбиває задум письменників в описі емоцій. Поряд із соматизмом *blood* у тексті першотвору наявні й інші соматизми, зокрема *neck, body, knees*, та субстантивна номінація емоції *agony*. Перекладач успішно впорався з відтворенням елементів опису емотивного поля завдяки добору стилістичних відповідників.

В. Горбатько зберігає стилістичними відповідниками й метафори, що змальовують емоції злості крізь описи стану крові:

If Deane wants a war, he'll have it,- Stoker said, trying to subdue his simmering blood (Stocker, Holt, 2009). *Якщо Дін хоче війни, то він її матиме, – відповів Стокер, силюючись угамувати кров, що вже починала закипати* (Стокер, Голт: 2009, 242).

Контекстуальний опис, що розкриває негативну емоцію героя, містить метафору *simmering blood*, яка адекватно перекладена прийомом добору стилістичних відповідників *кров, що вже починала закипати*. Це зберегло первинну інтенцію автора та відтворило стилістичний засіб у вторинному тексті.

Подібний приклад збереження метафори стилістичними відповідниками в описі емоцій спостерігаємо далі в тексті:

From her many experiences in life, she knew this to be true, yet Mina could not stop her blood from boiling with rage as they sped north (Stocker, Holt, 2009). *Зі свого багатого життєвого досвіду вона знала, що це – істина, проте все одно її кров кипіла від люті, коли вони мчали на північ* (Стокер, Голт: 2009, 391).

Метафоризована мова оригіналу *blood from boiling with rage* відтворена в перекладі як *проте все одно її кров кипіла від люті*, що свідчить про достатній професіоналізм перекладача в збереженні тропу та створення перекладу належної якості.

В. Горбатько послуговується стилістичними підсиленнями у відтворенні метафор із соматизмом *серце*, що уможлиблюють опис емотивного поля героя на тлі фізіологічних процесів:

His heart raced (Stocker, Holt, 2009). *Його серце несамовито закалатало* (Стокер, Голт: 2009, 306).

Метафора авторів *heart raced* перекладена як *серце несамовито закалатало*. Такий переклад дозволяє констатувати стилістичне підсилення з боку перекладача, який уводить лексеми *несамовито* для підсилення увиразнення метафори у вторинному тексті, завдяки чому забезпечується передача емоції першотвору читачеві.

Tuza, kаяття, страждання, агонія, злість, обурення, гнів, морок – такі емоції ключові в романі М. Шеллі «Франкенштейн, або Сучасний Прометей». Авторка вдається до таких стилістичних засобів: *порівняння з оленем, щоб змалювати страждання й тугу героя, та порівняння з вулканом як символом вибуху емоцій; метафор*, в основі яких лежать художні деталі – *очі й кров, антиклімаксу*, що дозволяє представити зміну емоційних станів, а також соматизмів *очі, обличчя, кімцівки, зуби* (Іванова, 2021).

І. Базилянська зберігає метафори, що змальовують вир емоцій за допомогою *очей*, як художньої деталі, відтворює стилістичний засіб антиклімаксу, що дозволяє зобразити емоції в порядку їх послаблення, а також зберігає порівняння душі з лавою вулкана, послуговуючись добром стилістичних відповідників:

You have read this strange and terrific story, Margaret; and do you not feel your blood congeal with horror like that which even now curdles mine? Sometimes, seized with sudden agony, he could not continue his tale; at others, his voice broken, yet piercing, uttered with difficulty the words so replete with anguish. His fine and lovely eyes were now lighted up with indignation, now subdued to downcast sorrow, and quenched in infinite wretchedness. Sometimes he commanded his countenance and tones, and related the most horrible incidents with a tranquil voice, suppressing every mark of agitation; then, like a volcano bursting forth, his face would suddenly change to an expression of the wildest rage, as he shrieked out imprecations on his persecutor (Shelley, 1993). *Ти прочитала цю дивовижну і страшну повість, Маргарет; і я впевнений, що кров не раз холонула у твоїх жилах, як і в мене. Іноді раптовий напад душевної муки уривав його розповідь; інколи він ослабим голосом вимовляв свої повні відчаю слова. Його прекрасні очі то спалахували обуренням, то туманилися зажурую і згасали в безмежній тузі. Іноді він опановував себе і свій голос і розказував найстрашніші речі абсолютно спокійним тоном; але деколи щось проривалося, подібно до лави вулкана, тоді він із обличчям, спотвореним люттям, викрикував прокляття своєму мучителеві* (Шеллі: 2009, 511).

Як бачимо, фрагмент насичений номінаціями емоцій *agony, anguish, indignation, sorrow, wretchedness, rage*, які адекватно відтворено прийомом добору стилістичних відповідників. Уривок також увиразнений стилістичними засобами, а саме метафорами, в основі яких лежить художня деталь *очі*, які змальовують вир емоцій героя *eyes were now lighted up with indignation, now subdued to downcast sorrow, and quenched in infinite wretchedness*, опис яких удало відтворений перекладачем *очі то спалахували обуренням, то туманилися зажурую і згасали в безмежній тузі*. Стилiстичний засіб антиклімаксу, який змальовує емоції в порядку їх послаблення: *indignation, sorrow, wretchedness* – дозволяє розкрити читачеві емотивне поле героя в тональному розрізі. Порівняння стану душі зі стихійним лихом – вулканом *then, like a volcano bursting forth* свідчить про бурхливість емоцій, негативне поле переживань. Збережено в перекладі й порівняння *подібно до лави вулкана*, завдяки чому відтворено стилістичну маркованість оригіналу (Іванова, 2021).

В описах туги перекладач елімінує порівняння з пораненим оленем:

Thus not the tenderness of friendship, nor the beauty of earth, nor of heaven, could redeem my soul from woe: the very accents of love were ineffectual. I was encompassed by a cloud which no beneficial influence could penetrate. The wounded deer dragging its fainting limbs to some untrodden brake, there to gaze upon the arrow which had pierced it, and to die--was but a type of me (Shelley, 1993). *Отже, ні радість дружби, ні краса землі й неба не могли звільнити мою душу від мороку, і навіть слова любові виявилися безсиллими. Мене опосіла хмара, непронижна для добрих впливів. Я був схожий на пораненого оленя, який тікає в хащі і там конає від стріли, що пронизала його* (Шеллі: 2009, 421).

Захопившись відтворенням негативних емоцій героя, перекладач не зовсім адекватно просувається далі у відтворенні найголовнішого моменту уривка, а саме того порівняння, яким автор жалісно і водночас гідно описує героя *the wounded deer dragging its fainting limbs to some untrodden brake there to gaze upon the arrow which had pierced it, and to die – was but a type of me* – я був схожий на пораненого оленя, який тікає в хащі і там конає від стріли, що пронизала його. Автор описує страждання героя, порівнюючи його з благородним оленем, якого пронизала стріла і який ледве-ледве волочить свої кінцівки непротопаною дорогою, тим самим уповільнюючи оповідь та наголошуючи на тій страшній тузі, яка охопила героя. Натомість перекладач інтерпретує зміст по-новому і вносить у нього своє бачення, що спричиняє перекладацьку неточність та певне викривлення задуму автора в представленні емотивності.

І. Базилянська доволі часто вдається до вилучення соматизмів в описах гніву, що стилістично послаблює текст перекладу:

My abhorrence of this fiend cannot be conceived. When I thought of him, I gnashed my teeth, my eyes became inflamed, and I ardently wished to extinguish that life which I had so thoughtlessly bestowed. When I reflected on his crimes and malice, my hatred and revenge burst all bounds of moderation. I would have made a pilgrimage to the highest peak of the Andes, could I, when there, have precipitated him to their base (Shelley, 1993). *Моя ненависть до нього не піддається опису. Я дійшов несамопомічності у своїй жадобі помсти. Я підійнявся б на найвищу вершину Анд, якби міг скинути його звідти* (Шеллі: 2009, 420).

Автор далі продовжує описувати нестерпний внутрішній стан героя, який звинувачує тільки себе в тому, що на світ з'явилося чудовисько. Емоції героя набувають дещо нового змісту та переходять в абсолютну агонію зла, ненависті й помсти, автор докладно номінує їх: *fear, hatred, revenge*. Автор першотвору максимально докладно намагається описати те, що відчуває герой, допомогти читачеві якомога глибше поринути у світ його емоцій і самому відчувати їх, а тому повна елімінація перекладачем речення *when I thought of him, I gnashed my teeth, my eyes became inflamed, and I ardently wished to extinguish that life which I had so thoughtlessly bestowed* є, на нашу думку, невдалою. Соматичні описи гніву, зроблені за допомогою зображення очей, зубів метафоризованою мовою, вилучені у вторинному тексті, що свідчить про стилістичну втрату, яка призводить до неповного розкриття змісту оригіналу читачеві (Іванова, 2021).

Висновки. Отже, палітра негативних емоцій, що домінує в жанрі літератури жахів, вербалізується передусім за допомогою номінації та контекстуального опису. Характерним для цього жанру є зображення емоцій на тлі фізіологічних процесів, з-поміж яких найвиразнішими є емотивні замальовки з соматизмами *кров* і *серце*. Текстовій тканині досліджуваного жанру властиві переважно такі негативні емоції, як *агонія, лють, злість, ненависть*, що втілюються за допомогою лексичних і лінгвостилістичних засобів.

Збереження емотивного складника у вторинному тексті є особливо важливим та складним завданням для перекладача. Відтворення емотивної тональності оригіналу без надінтерпретації першотвору, без нав'язування читачеві свого емотивного ставлення до ситуації вимагає професіоналізму. І. Базилянська, зі свого боку, відтворюючи палітру негативних емоцій твору «Дракула», послуговується добром стилістичних відповідників у збереженні метафор та епітетів, що змальовують ненависть; удається до втрати порівнянь, що описують презирство; відтворює порівняннями та епітетами синкретичні метафори, що змальовують емотивне поле. У відтворенні емотивного поля роману «Франкенштейн, або Сучасний Прометей» перекладачка надає перевагу прийому добору стилістичного відповідника, за допомогою якого зберігає метафори, що зображують вир емоцій крізь призму такої художньої деталі як *очі*; порівняння стану душі з вулканом; та зберігає антиклімакс в описах спаду емотивного напруження; однак стилістично послаблює порівняння героя з пораненим оленем в описах туги, а також удається до елімінації соматичних описів гніву. В. Горбатько, намагаючись перенести емотивний компонент жанру у вторинний текст, застосовує стилістичне підсилення у відтворенні порівнянь, що описують агонію, та метафору із соматизмом *серце*; прийомом добору стилістичних відповідників переносить у вторинний текст метафори із соматизмами *кров*. Перекладач рідко вдається до стилістичного послаблення та втрати, що дозволяє говорити про достатньо високий професіоналізм у відтворенні особливостей емотивного світу героїв.

Аналіз згаданих тенденцій представлення емотивного поля героїв у жанрі літератури жахів дозволяє констатувати такі кількісні дані в аспекті перекладу: у 45,5 % випадків простежується прийом добору стилістичного відповідника для відтворення лексичних і стилістичних виражальних засобів, що свідчить про намагання перекладача якомога точніше відтворити першотвір; у 36,4 % бачимо стилістичне підсилення, яке дозволяє констатувати намагання перекладача відтворити емотивну напруженість текстового полотна максимально близько до оригіналу, а у 18,2 % простежуємо стилістичну втрату, яка вказує на подекуди недалекоглядні рішення перекладача щодо елімінації емотивних компонентів першотвору, що послаблює тональність вторинного тексту.

Література:

1. Божко О. Концептуалізація атмосфери саспенс жанру хоррор. *East European Science Journal*. 2017. Вип. 20. С. 23–30.
2. Вовк О. Маніфестація емоції жаху крізь призму описів емотивних станів персонажів-жертв. *Львівський філологічний часопис Львівського державного університету безпеки життєдіяльності*. 2019. Вип. 5. С. 23–29.
3. Гудманян А., Іванова А. Генеза та жанрові особливості літератури жахів з позицій сучасної науки про переклад. *Гуманітарна освіта в технічних вищих навчальних закладах*. 2017. № 36. С. 12–17.
4. Іванова А. Емотивність жанру літератури жахів: перекладознавчий аспект. *Міжнародна науково-практична конференція «Results of Modern Scientific Research and Development»*. Мадрид, 25-27 липня 2021. С. 236–239.
5. Cordasco R. *Out of this World: Speculative Fiction in Translation from the Cold War to the New Millennium*. University of Illinois Press. 2021. 316 p.
6. Joshi S.T. *The Annotated Supernatural Horror in Literature: Revised and Enlarged*. Hippocampus Press. 2012. 228 p.
7. Стокер Д. Дракула. Повстання мерців. Харків. 2010. 461 с.

8. Стокер Б. Граф Дракула. Харків. 2009. 528 с.
9. Шеллі М. Франкенштейн, або Сучасний Прометей. Харків. 2009. 528 с.
10. Stocker B. Dracula – access mode to the resource: <http://www.literature.org/authors/stoker-bram/dracula/>
11. D. Stocker, A. Holt. Dracula. The Un-Dead – access mode to the resource: <http://www.mytouristplaces.com/?p=211279>
12. Shelly M. Frankenstein or the Modern Prometheus – access mode to the resource: <http://www.literature.org/authors/shelley-mary/frankenstein/>

References::

1. Bozhko O. (2017). Kontseptualizatsiia atmosphy suspence zhanru horror. [Conceptualization of suspense in horror]. *East European Science Journal*. Vypusk. 20. S. 23–30.
2. Vovk O. (2019). Manifestatsiia emotsii zhakhu kriz' pryzmu opysiv emotsiinykh staniv personazhiv-zhertv. [Horror genre emotion manifestation through the prism of heroes' victims emotional state]. *Lvivskyi filolohichniy chasopys Lvivskoho derzhavnoho universytetu bezpeky zhyttiediialnosti*. Vypusk. 5. S. 23–29.
3. Goodmanian A., Ivanova A. (2017). Heneza ta zhanrovi osoblyvosti literatury zhakhiv z pozytsii suchasnoi nauku pro perekklad. [Origin and genre peculiarities of horror from the translational perspective]. *Humanitarna osvita u vyshchykh navchalnykh zakladakh*. 2017. № 36. S. 12–17.
4. Ivanova A. (2021). Emotyvnist zhanru literatury zhakhiv: perekladoznavchyy aspekt. [Emotivity of horror literature genre: translational aspect]. *International scientific and practical conference «Results of Modern Scientific Research and Development»*. Madrid, 25-27 July 2021. S. 236–239.
5. Cordasco R. Out of this World: Speculative Fiction in Translation from the Cold War to the New Millennium. University of Illinois Press. 2021. 316 p.
6. Joshi S.T. The Annotated Supernatural Horror in Literature: Revised and Enlarged. Hippocampus Press. 2012. 228 p.
7. Stocker D. (2010). Dracula. Povstannia mertsiv. [Dracula. The UnDead]. Kharkiv. 2010. 461 s.
8. Stocker B. (2009). Hraph Dracula [Dracula]. Kharkiv. 528 s.
9. Shelly M. (2009). Franshtein abo Suchasnyi Prometei. [Frankenstein or the Modern Prometheus]. Kharkiv. 528 s.
10. Stocker B. Dracula – access mode to the resource: <http://www.literature.org/authors/stoker-bram/dracula/>
11. D. Stocker, A. Holt. Dracula. The Un-Dead – access mode to the resource: <http://www.mytouristplaces.com/?p=211279>
12. Shelly M. Frankenstein or the Modern Prometheus – access mode to the resource: <http://www.literature.org/authors/shelley-mary/frankenstein/>